

p̄r̄are optauit. non imperare p̄sumpsit. P̄rus quoq.
ait. quia non erat idoneus. qui possit sp̄m sc̄m vel cogere
vel arcere. Sic enim dixit. Ergo si eandem gratia
concessit illis d̄s sicut & nobis. ego qui seram qui possim
prohibere d̄m. Sed fortasse apostolicis non moueantur
exemplis. & ideo diuinis utamur oraculis. Scriptum est
enim. Iacob puer meus suscipiam eum. israhel dilectus meus.
suscipiæ eum anima mea. dedi sp̄m meum in ipsum. D̄s
quoq; per esaiam dixit. Sp̄s d̄ni super me. propter qd̄
unxit me. Qui ergo audeat dicere. creatam sp̄s sc̄i esse
substantiam. quicum inluxerit in cordibus nostris.
diuine cernimus pulchritudinē veritatis. & distantia
creature diuinitatisq; cognoscimus. ut opus segregetur
ab auctore. Aut de qua creatura d̄s ita locutus ē. quod
aut dominationes. aut potestates effundat aut ange
los. sed de sp̄u meo inquit effundam. non sp̄m ait. sed de
sp̄u. Neq; enim nos capere possumus plenitudinem sp̄s
sc̄i. sed tantum accipimus. quantum de suo arbiter nostri.
pro sua voluntate diuiserit. Sicut enim d̄i filius non ra
pinam arbitratus est eē se aequalem d̄o. sed semetipsū
ex inaniuit. ut nos eum nostris animis percipere